

W E SRODĘ DNIA 5. WRZEŚNIA 1804.

Z Wiednia d. 29. Sierpnia.

J. C. K. Apost. Mość raczył ministrowi stanu hrabi Rottenhan, przez wzgląd na jego obszerną wiadomość i gorliwość w służbie, na dowód swego najwyższego ukontentowania, udzielić naytąskawiej wakującą po śmierci hrabiego Łazanckiego prezydencją najwyższej instancyi sprawiedliwości, zostawiając go oraz przy prezydencji nadwornej prawodawcey kommissji.

Racząc stan i konterencyjnego radcy raczył J. C. K. Mość przez wzgląd na jego w kraju zasługi mianować naytąskawiej drugim wice prezesem w powyższej instancyi sprawiedliwości z zaszczytem aktualnego C. K. nadwornego radcy, na którą godność d. 27 t. m. wykonał przyśięgę wierności.

Wice gęspani zaś kommitatu honterskiego, Jan Föglau de Tescha, raczył J. C. K. Mość przez wzgląd na jego dla kraiu zasługi, a zwłaszcza pod czas ostatniej wojny, królewskim radcą z uwolnieniem od tacy naytąskawiej mianować.

List z Lacken pod d. 10. Sierpnia. "Dzień 24 Lipca będzie dla mieszkańców tej wioski, pod górą Oetsch leżącej, aż do późney potoczności pamiętny, mieli bowiem szczęście oglądać u siebie Arcy Xcia Jmć Ramiera. W

podroży swojej przez góry przybył d. 23 w towarzystwie hrabi Morzina i 2 professorow do Jesefsbęrga, gdzie u tamteyszego plebana raczył zjeść obiad, a prowadzony przez tego plebana przybył pod górę Oetsch, gdzie w chatce przemocował. D. 24 rowno z świtem wszedł na Oetsch, najwyższą iak wiadomo górę w Austrii, przebył iey najwyższy szczyt i spuścił się do naszej od osobnionej wioski. Kilkokrotnie wystrzali z moździerzy, były też wystrzaly, a tak mogliśmy przyjąć blata nayukochanszego naszego Monarchy; ale radość i wdzięczne śty mieszkańcow Lackenu okazywały iak dalece ucieszeni byli z jego odwiedzenia. Po obiedzie o godzinie 2 puścił się wdalszą podróż przy błogosławieństwie naszym..

C. K. męysza akademija kunsztow zakończyła tegoroczny bieg swoy rozdaniem nadgod d. 27 t. m. celującym uczniom.

Z Brynu d. 23. Sierpnia.

O bawieniu Najjaśniejszego Cesarstwa Jchmość w murach naszego miasta donosimy, co następuje:

Dniem wprzedy d. 22 t. m. przybył Arcy Xżę Jmć Karol do obozu przy Turas, i stanął w tamteyszym poieczickim domu. Po nim przybyli do obozu Arcy Xżęta Józef

Antoni Palatyn Węgierski i Ludwik, tudzież
Xzę Sasko cieszyński.

D. 24 przed południem przedstawiona była J. C. K. Mości przez Arcy Xcia Jmć Karola wyższa jenerałość, a przez JW. Gubernatora hrabiego Dietrichsteina, wszystkie członki tutejszych politycznych i sądowych urzędów. Po nich miał audycyą u J. C. K. Mei tutejszy Xzę biskup, Xzę Schrattenbach. Po południu odwiedził Nayiaśniejszy Cesarz Jmć otoczony wyższą jenerałością, twierdzą Spielberg, gdzie między innymi przedmiotami raczył także oglądać tamtejszych więźniów. W wieczor tego dnia zaszczylili Nayiaśniejsi Cesarstwo Jchmość, wraz z Arcy Xciem Karolem obecnością swoją tutejszy teatr, na którym dana była sztuka *Raoul Crequi*, i okrzykami radości od liczne go publikum byli powitani.

D. 25 oglądał J. C. K. Mość różne regimenta w obozie i kazał im przed sobą czynić obroty.

W niedzielę d. 26 znajdowali się Nayiaśniejsi Cesarstwo Jchmość w kościele farynym S. Jakóba na nabożeństwie i kazaniu, i na pociechę licznie zebranego ludu, który pragnął widzieć nayukochańszego swego Monarchę, szli do kościoła i z kościoła piechotą. O godzinie 12 była wielka schadzka u J. C. K. Mości.

Tegoż dnia po południu odwiedzili Nayiaśniejsi Cesarstwo Jchmość, tutejszy publiczny ogród, gdzie dla licznie zebranej szlachty i publikum z różnych stanów, największą okazywali uprzejmość. W wieczor znajdowali się znówu na teatrze, gdzie grana była opera *Lodoiska*.

Do tutejszego obozn wyznaczeni są: Jenerałowie F. M. L. baron Simbschen, baron Brady, baron Kiemayer, hrabia Riesch; jenerałowie majorowie: Baron Ulm, Guido Lip-

pa, baron Weidenfeld. Szenaffy, baron Nemes Ded, hrabia Granne. Woyska; piechota: Cesarza, Lindenau, Koburga, Arcy Xcia Ludwika, Manfredyni, Schrödera, Kollredo, Kaunitza i Mitrowskiego; z każdego regimentu po 2 bataliony i po 1 dyw. grenadyerow; jazda lekar Cesarza i Latoura; ułany Schwarzenberga; z każdego regimentu po 4 dywizye.

Nasze wiadomości z Konstantynopola dochodzą do d. 25 Lipca, i donoszą, iż przeszło jeszcze około Konstantynopola do Korfu na 2 liniowych okrętach 12,000 woyska, pod sprawą jenerała leit. Aureba, który mieć ma naywyższe dowództwo na wyspach jonskiego morza.

Rozboynicy w Romelii nie są jeszcze wytępieni, zbliżyli się owszem ku stolicy. Liczbę ich podają do 6000.

Nowy basza Aleppu popełnił nieroztropność zaraz na wstępie swego urzędowania, za którą też wnet ukarany został. Oyciec jego, który rządził tą prowincyą, która iemu teraz powierzona została, przez 20 lat z chwałą, ukontentowaniem i spokojnie, zaledwo wyjechał do Damaszku, aż on ucisnął mieszkańców, nowemi podatkami. Naypierwey obruszyli się na to Janczarowie i zebrali do 20,000 ludzi, do których przyłączyli się Emirowie (potomkowie Mahometa, którym na znak zacności, wolno nosić zielone zawoie) w liczbie 50,000 ludzi. Wydali bitwę baszy, w której z obu stron padło do 2000 ludzi. Przyszło potem do zgody, ale basza musiał opuścić tę prowincyą i udać się do Damaszku do swego oycy.

W okolicach Mekki i Medyny tak dalece pomnożyli się Wehabitowie, że żaden pielgrzym nie może tamtędy przechodzić.

Z Londynu d. 17. Sierpnia.

Kapitan Hornley, który na lubeckim okręcie z Lizbony powrócił, powiada, iż pod 14 długości, a 9½ stopnia szerokości widział z 9 liniowych okrętów i 5 fregat złożoną flotę. Niewywiesiła żadney bandery, ale po okrętach poznał, że były francuzkie, i płynęły ku południowi.

Z tego doniesienia wnoszą, że iednak wyrznąć się musiała francuzka eskadra z Brestu przez przesmyk Raz. Dla ukrycia zaś wypłynienia tej eskadry, mógł nieprzyjaciel inną do zatoki Camaret wysłać. Wypłynienie całej bresteńskiej floty do zatoki Camaret i powrocie iey stamtąd, mogło się także stać w celu zwrocenia baczności naszej floty.

Przez ostatni pocztowy statek z Lizbony odebraliśmy także wiadomość, że widziano na morzu 4 liniowe okręty, o których na ow czas mniemano, że z Orientu lub z Rochefortu wyszły. Z południowego kierunku powyższych 9 okrętów, wnoszą niektórzy, że są do wschodnich Indyy przeznaczone.

Ponieważ kapitan Hornley widział ową eskadrę d. 24 Lipca, musiała zatem wcześniej wyjść z Brestu, gdyż z naszej strony dopiero dnia 1 Sierpnia postrzeżono wypłynienie nieprzyjacielskich okrętów do Camaret. Rząd nasz nie ma z resztą ieszcze potwierdzenia powieści kapitana Hornleja.

Dyrekcya wschodnio-indyjskiej kompanii wyznaczyła na ogólnem zgromadzeniu nadgrody walecznym przewoźnikom, powracających z Chin i z wschodnich Indyy okrętów. Wszystkie te nadgrody wynoszą 50,000 f. szt.

Z Bengalskiej floty, składającej się z 7 okrętów, i mającej przeszło za 2 mill. f. szt. ładunku, przybyło już 5 okrętów do Dunow.

Mieszkańcy Kalkuty postanowili i wy-

stawić dla rządcy Wellesleia na wieczną pamiątkę marmurowy posąg za przywrocenie w Indyy spokojności; 2. dać jenerałowi Lake szpadę w wartości 1500 f. szt.; 3. nakoniec jenerałowi maiorowi Wellesley szpadę w wartości 1000 f. szt.

Korsarze z wyspy Francuzkiej zabrali 7 naszych okrętów, pomiędzy którymi były niektóre znaczney wartości.

Królestwo Jj. udadzą się z całą familią w przyszłym tygodniu na kąpiele morakie do Weymut.

Xzę Jorku powrócił wczoray z ogolney rewii woyska. Admirala Korwalis ieszcze wstrzymują zachodnie deszczowe wiatry w St. Helens przy Plimut.

Posłowie hiszpański i duński mieli wczoray naradzenie z lordem Harrowby. Po nich przybył do niego lord Malnesbury.

Podług wiadomości z Gibraltaru, została amerykańska eskadra, działająca przeciw Trypolowi, iedną fregatą zmocniona, a oczekuje iech ieszcze 4. Francuzi zabierają teraz każdy angielski okręt, który tylko zatrzyma się pod hiszpańskimi brzegami.

P. Saumarez oczekuje z strony nieprzyjaciela ataku wyspy Jersey.

Listy od floty Nelsona z przed Tulonu, donoszą pod d. 1 Lipca, że nieprzyjacielska flota została w zupełney gotowości do wyjścia pod żagle.

Sidley Smith nieprzyjął ieszcze dowodztwa nad okrętem Suifsure dla słabości zdrowia.

Ustawiczne u nas deszcze przeszkadzają żniwom.

Sprzedają tu teraz lekarstwo na żołą febrę, i takie mają właściciele tego odbycie, że za sam stępel zapłacili w tych dniach na idące do Hiszpanii pakiety 800 f. szt.

Z Wiednia przybył tu postaniec stanu Vick z depeszami.

Xzę Suflexu powrócił z Lizbony do Londynu.

Przed Martyniką stało, podług ostatnich doniesień, 14 angielskich okrętów, i oczekiwano co moment ataku tej osady z strony Anglików, do czego już z Antigua sprowadzono wojska.

Oprocz wielu skrzyń przedniey herbaty, posłali także francuzcy agenci dla teraźniejszego Cesarza przez nasze okręty, plan miasta Pekinu i różne dzieła sztuki. — Wartość ładunku naszych z Chin przybytych okrętów podają do 8 mill. f. szt.

Pisma nasze zawierają w sobie całą korespondencją wice prezydenta amerykańskiego P. Burr z generałem Hamiltonem przed pojedynkiem. W pierwszym liście pod dniem 18 Czerwca, żąda P. Burr od Hamiltona, aby to odwołał, co przeciw niemu w jednej gazecie, umieszczać kazali. P. Hamilton wyraził w tej gazecie pomiędzy innymi rzeczami, że uważa P. Burr jako człowieka niebezpiecznego, któremu nie należy powierzać rządu. Jenerał Hamilton niechęcią cofnąc swego zdania i ślad przyszło do pojedynku. — Procz testamentu, zostawił jeszcze Hamilton na przypadek, gdyby zginął, następujące pismo;

„Uznaję za rzecz potrzebną, zostawić niektóre objaśnienia względem mającego nastąpić pojedynku z półkownikiem Burr, na usprawiedliwienie mego postępowania. Życzeniem było moim uniknąć tego pojedynku, 1) z przyczyny przykazań Boskich, które zakazują w osobistej kłótni odbierać życie człowiekowi; 2) że mi są mitemi żona i dzieci, a moje życie bardzo jeszcze dla nich jest potrzebne; 3) że jestem dłużny, a przez spieszoną sprzedaż mego majątku, mogliby moi wierzyciele cierpieć; 4) że nie mam nienawiści przeciw półkownikowi Burr, wyjąwszy polity-

cznie nienawisć; 5) że wszystko poświęcam, a żadnych nie wystawiam sobie widoków. Ztem wszystkim nie mogłem uniknąć tego pojedynku. Muszę wyznać, że moje uwagi względem sposobu myślenia, zamiarów i charakteru P. Burr zaoltre były, i że z wielu innymi rzucaniem nie raz mocne pociski przeciw jego postępowaniu, dla tego nie mogłem ich odwołać, zwłaszcza, iż P. Burr przybrał zaraz ton nakazujący. Spodziewam się jednak, że świat nie będzie sądził, iż go zbłądłych i nieczemych zamiarów krytykowałem. Postanowiłem uczynić pierwszy, a nawet drugi wystrzał na powietrze, aby dać czas półkownikowi Burr do zastanowienia się, Tym, którzy równo zenną brzydzą się pojedynkami, a myślą, iż nie powinienem być pomnażać złych przykładów, odpowiadam, że tak w życiu publicznem jako i prywatnem miałem to za święte, co ludzie nazywają honorem, a zatem było moim obowiązkiem nie odrzucać wyzwania. „

Strata Hamiltona przez wzgląd na jego osobliwsze talenta jest powszechnie w Ameryce żałowana. Rządca Nowegojorku P. Morris miał na jego pogrzebie w przytomności dwóch jego synów i bardzo wielu mieszkańców czułą nader mową. W różnych okolicach będą mu pomniki wystawione. Był najprzed adiułtaniem Washingtona, potem wyszedł na stopień jenerała. Pierwszy wystrzał P. Burr powalił go na ziemię.

Z Petersburga d. 7. Sierpnia.

Dnia 3 Sierpnia odprawia się tu noczyść ślubu W. Xiężniczki Maryi Pawłowny z Xięciem następcą Sax - Weimar. Wystrzał kilkokrotny z armat i odgłos dzwonów, ogłosił to z rana publiczności. Panowie tuteyscy i ministrowie zagraniczni, ziechali się o 11tej rano do dworu. Pojazdy ich zajmowały połowę dziedzińca, a w drugiej połowie stał lud

licznie zgromadzony. Sam Monarcha prowadził do cerkwi W. Xiężniczkę; gdy się obrządek religijny zakończył, huk z armat fortecy i admirałcyi dał się słyszeć. Imperator okazał się na balkonie z siostrą swoją i przez okrzyki radości był witany. W czasie obiadu strzelano z armat, tak w czasie spełnianego zdrowia Monarchy, jako i jego siostry. Wieczorem był u dworu bal, który Imperator otworzył z W. Xiężniczką siostrą swoją. Same tańcowano polonezy i bal trwał tylko półtorej godziny, gdyż damy przystrojone były w ubiorach paradnych na rogówkach. Wieczorem była illuminacya. Powszechnym tu jest zwyczajem, iż zamiast świec zapalanych w oknach, wystawiają na ulice przed domami, co kroków 10, 15 lub 20, kagańce, nie wydające się tak dobrze. Fortyfikacye jednak admirałcyi, tudzież sama forteca, będąca po większej części na wyspie, mająca wysoko wyniesione twierdze, wykładane z strony miasta ogromnemi sztukami pięknie obciosanego granitu, w różne kształty, rzęśliwym oświetlone ogniem, bardzo piękny sprawiły widok. Takowa illuminacya z odnienianiem iey wzorów, była przez 3 wieczory. Ministrowie zagraniczni oświetlili także pomieszkanią swoje, szczególniej jednak illuminacye u postów angielskiego i szwedzkiego, były głośne i wspaniałe. Mnóstwo ludu, karet i dorożek, dla oglądania tego widoku uwiązających się, przyjemność iego znacznie pomnażało. Dnia 4 Sierpnia rano, ministrowie, magnaci i wyżsi officyerowie, przypuszczeni byli do ucałowania ręki nowo zaślubionej. Wieczorem cały dwór był na wielkim, tak nazwanym kamiennym teatrze, na reprezentacyi nowej opery włoskiej i nowego baletu. Za przybyciem familii cesarskiej do łoży, żywe oklaski słyszeć się dają.

Łaski przy tey okoliczności rozdane przez Imperatora Jmc, są następujące:

Minister Koczubey dostał w pożyczanem sposobie 100,000 rub: na lat 10 bez prowizyi. — Minister Wiaśmitinow 50,000 rubli podarunku, minister skarbu Wasileiow brylantową gwiazdę orderu S. Jędrzeia. — Xżę Galiczyn, senator Muchanow i Xżę Bagration, order S. Anny pierwszej klasy, Książ Cecianow order S. Włodzimierza pierwszej klasy, Xżę Richelieu order tenże zgiey klasy. — Maltitz sprawujący interesła przy Elekterach Badeskim i Wirtembergskim, i Xżę Boratyński, będący przy legacyi w Hollandyi, zostali tajemni radcami. — Członkami wielkiej rady mianowani są: Xżę Alexy Borysowicz Kurakin, hrabia Alexander Sergejowicz Strogonow i baron Budberg. Oberświszczennik (godność duchowna) Ozyrockowski co ślub dawał, dostał znaki brylantowe orderu S. Anny zgiey klasy. — Hrabia Rumansow i Xżę Alexander Borysowicz Kurakin, którzy w czasie ceremonii trzymali koronę, dostali po 30,000 rubli. — Dwoch senatorow dostało po 3000 rubli na rok pieniędzy słołowych. — Sześciu kamerunkrow zostało szambelanami, a na ich miejsce nowi kamerunkrowie są mianowani. — Gubernator Astrakanu, Książ Tenisłow order S. Anny 1szej klasy. — Gubernator Permski Moderach order brylantowy tenże. — Gubernator Iullantski Richter i Nowogrodzki Rickmann po 200 rubli na miesiąc pieniędzy słołowych. — Xiężna Galiczynowa, Michelsonowa, hrabina Koczubay, Donaurowa i hrabina Orłow, corka Włodzimierza Gregorowicza, order S. Katarzyny zgiey klasy.

Siedemdziesiąt do 80 powozek wyruszyło ślad z różnemi rzeczami należącemi do nowo zaślubionej W. Xiężniczki; wszystko to będzie potem morzem do Niemiec przesłane.

Woysko mające się zebrać pod Oranienbaum, dla odprawienia tam rewii, składać się będzie z przeszło 30,000 ludzi. Obozować ma 3 tygodnie.

Garneriu, mimo zaspokojoną dosyć ciekawość tutejszey publiczności, przez Robertsona i Zacharowa, ogłosił był, iż zrobi doświadczenie z puszczałnikiem, jeżeli bilety, po 5 i 10 rubli ieden, w summie 10,000 rubli rozkupione będą. Widząc, iż się mała liczba osob zgłasza o nie, napisał do Monarchy, że ponieważ liczba prenumeratorow bardzo jest mała, nie może przedsięwziąć wspomnianego doświadczenia, chyba, że Imperator pragnie to wiedzieć; lecz nie odebrawszy żadney odpowiedzi, powraca pieniądze za wzięte już od niego bilety i wkrótce ślad na powrot do Francyi wyieżdża.

Przybyły w miesiącu Czerwcu okręt z Tunis do Odeissy po zboże, zapewniał, iż 9 ieszcze okrętow stamtąd ma przyptynać. W ogolności handel w Odeissie coraz się bardziej podnosi i liczba osiadłych tam teraz kupcow, trzy razy jest większa jak przed dwoma laty.

Przez ustanowione w Pofangen cło, weszło do kraju, w samym miesiącu Styczniu r. b. w monetach zagranicznych 707 funtow złota i 4370 funtow srebra.

Z Paryża d. 17. Sierpnia.

D. 15 w wieczor powrócił Cesarz do główney swoiey kwatery Pont de Brique pod Boulogne, gdzie obchodzona wczoray była wielka uroczystość, podczas której rozdawano ozdoby członkom legii honorowey. Tak zaś wiele przybyło cudzoziemcow do Boulogne, iż musieli się w pobliskich miejscich wioskach. Podług przepisu ministra wojannego, wczoraysza uroczystość S. Napoleona miała bydź w tym sposobie obchodzona: D. 14 zgromadzą się pod Boulogne woyska z obozu pod Montreuil, letka jazda z St. Omer, woyska dywizyi Baraguey-d'hilliera i Kleina i odwodowi grenadierowie Junota. D. 15 wyrzwał armatny zapowie przy zachodzie słońca naza-

utrzną uroczystość. D. 16 przy wschodzie słońca taki sam wyrzwał nastąpi. O godzinie 9 uderzą w obozach na ieneralny marsz i woyska udadzą się na miejsce na uroczystość przeznaczone. Woyska morskie uformują także kolonnę. Tron Cesarza będzie na wzgorku wystawiony w półkoła, do którego przytykać będą końce wszystkich kolonn. Tron będzie trofeami przyozdobiony. Wielcy urzędnicy koronni staną za J. C. Mcią, a po prawey i lewey stronie Xżęta francuzcy. Na niższym stopniu stać będą po prawey stronie ministrowie, po lewey marszałkowie, jenerałowie, senatorowie, radcy stanu i t. d. Jazda stać będzie w porządku bitwy za kolonnami. Jenerałowie znaydują się na czele woyska. Legionieści kazdey brygady staną przed kolonną, a chorągwie za niemi. Po prawey i lewey stronie tronu staną muzykanci armii. Zrana zgromadzą się w szataisie Cesarza ministrowie, urzędnicy koronni i t. d. O godzinie 12 wsiądzie J. C. Mość na konia dla udania się na miejsce uroczystości; wyrzwał armatny zapowie iego wyjazd. Za przybyciem na miejsce jeneralny marsz będzie grany, a gdy usiądzie na tronie, drugi wyrzwał armatny zapowie cichość. W. kanclerz legii będzie miał mowę, legionieści wystąpią naprzod. Przysięgę sam Cesarz będzie dyktował, na którą legionieści odpowiedzą: "Przysięgamy!.. Potem odezwie się muzyka woyskowa, podczas której wszystkie armaty nadbrzeżne, flotyli i twierdz ogłoszą uroczystość. Legionieści będą do tronu przyprawadzeni i odbiorą z rąk Cesarza ozdoby. Wczasie rozdawania ich będzie przy muzyce woyskowej *Te Deum* śpiewane. Gdy wszyscy, wrocą na swoje miejsca, przeciągną woyska około tronu i wrocą do swoich obozow, gdzie każdy żołnierz dostanie tego dnia podwoyną porcyą chleba i mięsa i butelkę wina. Cesarz prze-

iedzie przy wojskowej muzyce przez obozy. Z wieczora wystrzał armatny zapowie fairwerk. Piętnaście tysięcy ludzi z obozu St. Omer, uchwyci broń i wystrzeli 15,000 gwiazdzistych ładunkow. Za obozem mogą być tańce. Nazajutrz będą wyścigi piesze i konne i inne zabawy, za które będą nagrody rozdawane. Po capstrzyku powroci armia do zwyczajnego porządku. — Xiążę Jozef, ministrowie woieny i marynarki, marszałek Soult i admirał Bruix dawali dnia 16 dla legionistów wszystkich obozow uczy.

Onegday pod czas śpiewania w kościele inwalidow *Te Deum* przy wyborney muzyce z powodu wstąpienia na tron Napoleona, był kościół przepysznie oświecony, a ołtarz kwiatami przyozdobiony. Wielość trofeiw tego kościoła, okazałość strojow jenerałow, urzędnikow &c. czyniły tę uroczystość nader okazałą; zaczęła się o godzynie 9 w wieczor, a skończyła o 11. Znaydowało się na niej wiele zagranicznych postow, dam &c. Orkiestra składała się z 300 muzykantow. Oprócz onegdayszey uroczystości w inwalidow kościele, obchodzono tu wczoray urodziny Cesarские wystrzałami z armat, koncertami &c. W wieczor były publiczne gmachy i prywatne domy oświecone.

Port Cherburga, (mowi Monitor) na którym tyle pokładamy nadziei, a który przeraża już strachem nieprzyjaciela, jest tyle ważny, iak odniesione zwycięztwo na Oceanie. Wystawienie sławnych tam, których wynalazek czyni wielki honor jeneralnemu dozorczy de Cessart, przedsięwzięte zostało pod dozorem indzyniera Cachin, który potem jeneralnym dozorcą mostow i drog mianowany został, i już są w tych miejscach, które nawięcey wystawiły trudności ukończone. Na tych tamach, które 12 stop wznoszą się wyżej nad nawiększą wysokość morza, zało-

żono bateriją z 40 armat i 12 meździerzy, których ogień wielkile w terażnieyszym momencie zapowiada korzyści dla naszej marynarki. Buduiemy woienne okręty w porcie Antwerpii, którego kómmunikacya z Renem, Mozą i Skaldą bardzo go dogodnym do takowych robot czyłi. Będzie ieszcze bardziey rozprzeźtrzeniony, aby odpowiedział wszystkim potrzebom kwitnącego handlu. W porcie eberburskim i w porcie Napoleona, nad którego wystawieniem z pośpiechem pracują, znajda nasze okręty bezpieczne w wojnie schronienie, będą tam uzbroione, i mogą z korzyścią w każdym czasie wypływać.

Cesarz udarował miało Gandawę swoim popiersiem.

Monitor umieszcza także obszerne donieszenie o ostatnim bombardowaniu Hawru przez Anglikow, w którym mowi, że 1 angielski kuter zatopiony został, a 5 okrętow tak było uszkodzonych, że musiały do naprawy do Dunow popłynąć. Nasi matkowie pomiędzy którymi znaydowała się także gwardya cesarska, walczyli przy wykrzykiwaniu: Niech żyje Cesarz! Anglicy mieli 30 ludzi zabitych, a 71 rannych.

Oprócz Rzymsko-cesarskiego ambassadora i pruskiego posta, udało się także wiele innych postow do ministra stanu P. Talleyranda do Valengay.

W Hawrze czynił nieiaki P. Bernier doświadczenia z okrętem, októrym twierdził, że nie może utonąć.

Dywyziyny jenerał Ernouf, rzadca Gwadelupy, dososi podług Monitora, że ta osada w najlepszym nayduie się stanie. Korsarze gwadelupscy zabrali od Sierpnia r. 2. do 3 Kwietnia b. r. 92 angielskich okrętow. Wartość wyrachowanych zdobyczy do 3 Maia wynosi 4½ mill. fr. Ostatnie zdobycze wliczbie 30 nie były ieszcze obrachowane.

W dniu urodzin Cesarza poświęcono w Antwerpii nowy arsenał morski, i przy wielu uroczyściach dano dla 600 cieślow obiad.

P. Leklerk prefekt departamentu Mozy, a brat zmarłego na St. Domingo generała, jest mianowany członkiem honorowej legii.

Tutejszy amerykański poseł P. Liwingston, odebrał list odwotawczy, o który sam miał prosić, i gotuje się do wyjazdu.

Nadzwyczajny portugalski ambasador, Margr. Lima, już tu przybył.

Przedawano w tych dniach po wszystkich ulicach Paryża, drukowany opis z następującymi szczegółami.

"Pies wściekły, wzrostu i siły więcey niż zwyczajney, pokąsawszy wielu najokrutniey w parafiach okolicznych miasta Pont-de Cé, wpadł nakoniec do parafii Saint Maurice. Pokąsał tam także najniebezpieczniey różne osoby, między któremi był żeglarz, który nie mógł inaczey uycić jadowitego ukąszenia, iak tylko przez wpędzenie go do sklepu szewskiego. Krzyk, a może też i zadane mu od czeladników razy, przymusiły go wypaść na ulicę, gdzie napadł na młode dziecko, które wywrocif i długo po błoście wtoczył. Boiaźń zabicia dziecka, strzelając do psa, nie dozwoliła użyć tego sposobu, dla onego ratunku. Jednakże potrafiiono je oswobodzić; widziano potem iak pies, nie daleko domu Saint Aubin, rzucił się z zaiadłością na młodą kobietę. Nieszczęśliwa, ostrzeżona krzykiem pospółstwa i czując już skutki jadowitych zębów, poświęciła się wspaniale, dla ocalenia powszechnego; porwała go najmocniey i nie chciała puścić, pokibym w ręku iey nie został zabitym. Nie przedstawiała powtarzać, iż byłaby nadto szczęśliwa, gdyby mogła ocalić życie wielu ludziom, którzy nieochybnie padliby ofiarą wściekłości psa tego. Lecz naywięcey przerażito strachem wszystkich świadków tey okropney sceny, gdy ta młoda bohaterka, została kilka razy w gardło ukąszona, tak okrutnie, że oddech i

nowę utraciła. Zatrudniano się iey tylko rękunkiem, ale na próżno; skonata! Śmierć iey, wycisnęła łzy wszystkim obecnyim. Z zimną krwią polecała nieszczęśliwe swe dzieci publiczney dobroćliwości. Przypadek ten dowodzi, że nieszczęście i uboństwo, nie wyłączaią wielkości duszy. Nie pożyteczną więc jest rzeczą, szukać w starożytoey historyi przykładów bohatyryskich takiego poświęcenia się. Powinniśmy pragnąć, aby potomstwo tey odważney ofiary ludzkości, zbierało owoc cnotliwego tego postępku; szczęście iey stałoby się zaszczeniem mnożstwa pięknych czynow.

Do tego opisu, opłakania godnego, przyłączono żałosną piosnkę, nie źle wierszem napisaną, którą kobiety ze łzami śpiewaia.

Z Ahwisgranu d. 13. Sierpnia.

Wczoraj obchodzono tu była uroczyłość Karola W. z wielką okazałością. Cesarzowa Junc otoczona swoim dworem, i oddziałem iazdy, a piechota i gwardya miejska stały w paradyzie, udała się do katedralnego kościoła. We drzwiach kościoła przyymowali ją pontyfikalnie biskupi tutejszy i leodyjski z całą kapitułą, i pod baldachimem przez 6 Xęży, w ornatach ubranych niesiony u, zaprowadzili na przygotowany dla niey tron; dany dworskie byty prowadzone przez jeneratów, prefekta, i prezydenta kryminalnego sądu. W kościele znajdowały się wszystkie cywilne i woyskowe władze przy wielkim natoku ludu. Jak tylko Cesarzowa usiadła na tronie, kanonik Gauzargue powiedział stosownie do uroczyłości kazanie. Potem zaczęła się wotywa, którą nasz biskup przy asystencyi leodyjskiego celebrował. Po wotywie odprowadzono Cesarzową z takim samem obrzędem do drzwi kościoła. — Po południu nastąpiła, podług zwyczajai, uroczysta procesyja na pamiątkę Karola W.

Senator Garat mając zlecenia od Cesarza względem instrukcyi publiczney, przybył do tego miasta. P.P. Noel i Coulemb, dozorczy nauk, członki instytutu narodowego i legii honorowej, przybyli tu także i bardzo się zasnuccili, że tylko 2 uczelony podali się na mięsca bezpłatne w liceum bońskim, które rząd dla tego departamentu od I Wendeniera urządzić kazął.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

WE ŚRODĘ DNIA 5. WRZEŚNIA 1804.

Dokończenie Wiadomości o wyspie Anjuan.

Jednak im to zawsze przyznać można, iż są prawdziwemi Arabami, skłonni do oszukiwania i kradzieży; radziby mieć wszystko cokołwiek widzą, na zamianę zaś tylko swoje frukta ofiarują. Europejczykowie nie bardzo lubiąc taki gatunek monety, mało tu zbywają towarów, które do Indyów sprowadzają. Ta atoli wyspa nie uważa się za miejsce handlowe, ale tylko za miejsce spoczynienia, gdzie się okręty ku pomorzu indyjskiemu na północ Madagaskaru od Goa aż do Surat lub do Maskat i Mokha płynące zatrzymują, i nie mają potrzeby sławania przy wyspie Francuzkiej, gdzie przez trzy miesiące wytrzymywać muszą, dla doczekania się wiatrow peryodycznych czyli Moufsons. Nawet taniej im podróż tędy wypada.

Domy czyli raczej chatupy wyspiarzów wystawione są z drzewa kokosowego i nakryte liściem kokosowym. Mieszkania osób znakomitszych mają plecione ściany, gliną oblepiane, wewnątrz umebłowane są matami zwierciadłami, pułeczkami, talerzami, szaszki i tym podobnemi; znajdują się w nich także kawałki materji indyjskiej; ogólnie zaś największa u tych wyspiarzów panuje prostota. Ich nalepa jest na środku chatupy i bez komina, przez co gwałtowne zdarzają się pożary.

Ci ludzie prawie żadnego nie prowadzą handlu; mają jednak kilka statków, na których sprowadzają ryż i niewolników z Madagaskaru. Murzyńskie okręty w sprzyjającej porze roku przywożą na potrzebę wyspy, niektóre materje indyjskie i inne towary. Na tych

okrętach puszczą się niektórzy znaczniejsi mieszkańcy wyspy do Arabii dla odprawienia do Mekki pobożney podróży, i znowu na nich powracają.

W środku wyspy wiele znajdują się kalcynowanych kamieni, spaloney ziemi, Pume-xu, kawałków kruszczu żelaznego, i rozlicznych płodów zdających się dowodzić, iż ta wyspa była niegdyś wulkanem. Na sąsiedzkiej wyspie Komorro widać także wypalony wulkan; takż początek mają podobno około leżące wyspy Moeli i Majotta, która dawniej iako i Komorro płaciły daninę panującemu w Anjuan.

Mieszkańcy tej wyspy mają zwyczaj wypalania suchej trawy, przez co nie tylko się grunt oczyszcza, ale i nawozi.

Wszelako żywność bardzo tu jest tania. I tak n. p. 18 garcy mleka kosztują jeden piast (8 zł. pol. 24 gr.) 12 koszow pełnych cytryn, jeden piast; woł 4 do 6 piastrow; drobi i młode kozy iako i wszelkie frukta prawie darmo przychodzą. Jednym słowem przedziwna jest ta wyspa dla stanowiska przechodzących okrętów. Powietrze tak tam jest zdrowe, iż najbardziej schorzały lud okrętowy, wkrótce na tej wyspie przychodzi do zdrowia.

Pomimo tych wszystkich korzyści, nie zda się jednak Anjuan na osadę Europejczyków: lubo przyznać należy, iż grunt tej osady daleko jest lepszy od gruntu na wyspach Połączenia i wyspy Francuzkiej, wszelako niemożność zrobienia na niej portu, wstrzymać będzie przemyślnych Europejczyków od zamieszkania iey, chociażby się tam przez u-

prawę urodzajnego gruntu z bogacić mogli i zapomocą matych statków, i takich tam używają, prowadzić pomyślny handel z sąsiedzkimi pomorzami.

Gdyby zaś kiedy miała tu nastąpić osada Europejczyków, to będzie pewnie z Anglików; w wsparcie ci albowiem podobni są skłonnościami i gruntem serca do Anglików; ich okręty mają angielską banderę. Familia królewska zatyka ją w czasie publicznych uroczystości; angielskie okręty częściej tu zawijają od francuzkich, jest im albowiem poręczne to miejsce dla ich posiadłości na pomorzu Malabarskim. Anglicy wiele im także rozdają podarunków, wielkie okazują uszanowanie dla magnatów i uczą wyspiarzów swego języka. Wielu z nich mówią nawet językiem angielskim. Francuz woli się uczyć obcych języków zamiast soby powinien uczyć swego, obce narody. To mu nie wychodzi na pożytek.

Zadawniony już jest zwyczaj, iż każdy okręt do tej wyspy zajeżdżający dla nabrania świeżych żywności, pewne rozdaie podarunki, iako to dla panującego 20 piastrow, baryłkę smoły i baryłkę ruszniczego prochu; królowi 5 piastrow; rządzący półtora piasra, pół baryłki smoły i półbaryłki prochu. Bakonowi czyli liwerantowi fuzya i 1 pistolet.

Od 20 Czerwca aż do 10 Września można przybić do tej wyspy; oprócz tego czasu niebezpieczno tam jest zapływać, gdyż przeciwnie wiatry następują, które nie dopuszczają odplynienia.

W r. 1776 trzy francuzkie okręty stały na kotwicach przy tej wyspie.

Wiadomo jest, iż okręty w Marcu i Kwietniu wyptywające z Francyi dla dostania się na pomorze Malabarskie przymuszone są zatrzymać się przy wyspie Francuzkiej, gdzie zaraz w następującym miesiącu Czerwcu lub Lipcu przybywają; tam muszą dopiero czekać na miesiąc Październik, dla dostania się w listopadzie na pomorze Malabarskie, w którym czasie wiatr północnozachodni uleustannie wieje, i ułatwia spławność tego pomorza aż do Kwietnia.

Gdy więc okręt nie mający ważnych przyczyn zawinienia do wyspy Francuzkiej, lecz owszem mający potrzebę dostania się jeszcze w Wrześniu do Goa, Bombay lub Suraty, chce tego trzechmiesięcznego zatrzymania się uniknąć, dobrze czyni kiedy zawia do Anjuan, gdzie wszelkiedy świeżey żywności dostać może obficie i tanio, i gdzie tę ma korzystać, iż w czasie zaczynających się wiatrow peryodycznych jest na północ pomorza, dokąd się podług upodobania dostać może i odbyć się tam zawczasu z interesami. Okręt zaś 25 Września lub na początku Października z wyspy Francuzkiej odbijający, nie może się do Suraty dostać przed końcem Grudnia; ponosi więc trzechmiesięczną zwłokę, od której się ochraniają okręty zawijające do Anjuan.

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 4. Września 1804.

Korzec Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 26 do 33.
— Zyta	- - - - -	28 — 29.
— Jęczmienia	- - - - -	14 — 17.
— Owsa	- - - - -	9½ — 11.
— Grochu	- - - - -	18 — 22.
— Kasky i aglaney	- - - - -	28 — 33.

W Wiedniu d. 25. Sierpnia.

Meca wynofzająca 21 nazych garcy:

— Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 25 do 31.
— Zyta	- - - - -	29 — 27.
— Jęczmienia	- - - - -	12 — 14.
— Owsa	- - - - -	8 — 10.

W Brynie d. 24. Sierpnia.

Meca Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 23 do 28.
— Zyta	- - - - -	23 — 25.
— Jęczmienia	- - - - -	13 — 14.
— Owsa	- - - - -	10 — 11.
— Prosa	- - - - -	14 — 17.

W Gdańsku d. 18. Sierpnia.

Szefel czyli pół korca nazzego w monecie pruskiej (Na taszt wchodzi 60 szeńlow.):

— Pszenica	- - - - -	zł. pol. 12 do 14½.
— Zyto	- - - - -	8 — 9.
— Jęczmień	- - - - -	6 — 7½.
— Owies	- - - - -	5 — 6.

DONIESIENIA.

Ex parte Ces. Regii Universalis Appellationum Tribunalis Galliciae Occidentalis, omnes, & singuli, quorum interest, praesentibus certiores redduntur, post translationem ad Regium Forum Nobilium Lublinsense Joannem Zachistal in Aliunctum Prothocolli Exhibitorum, Manus Ejus antea tunc scilicet, Regii Iudicii Criminalis Lublinsensis aessoris, cum annuo salario quingentorum fl. rh. vacans esse, adeoque omnes, & singulos ad manus hoc aspirantes, & concurrere cu-

plentes invitari, quatenus in praescripto hisce sex septimanarum termino, id est usque ad 1^{am} Octobris a. c. sua Petita debita & ordinate adstructa, ad hocce Rm. Appellationum Tribunal eo certius porrigant, quo secus praeterlapso hoc termino, nulla porrectorum amplius reflexio habebitur.

*Nicolaus Urbanski,
Lewiński.*

Ex Consilio C. R. Appelat. Tribunalis Gall. Occident.
Cracoviae die 6 Augusti 1804.
*Bern. Dwernicki.
Carolus Pratobevera.*

Niżej podpisani mają honor donieść Prześwientej Publicznosci, iż w kamienicy pod Nrem 333 na ulcy Swieckiey, otworzyli uowoy handel sukien w różnych gatunkach, kazmirkow w uayprzednieyszych gatunkach i innych towarow, z któremi każdemu życzącemu w przyzwolitey cenie polecają się.

Jan N. Richter i Kompania.

Magistrat C. K. i wolnego miasta Sandomierza ninieyszym publicznie wiadomo czyni, iż na rekewizycyą wysokich C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich jako Instancyi pertraktującey substancyą po niegdy Panu Ignacym Zakrzewskim, kamienica Konwikt zwana tu w mieście pod Nrem konskrypcy i military 79 sytuowana do rzeczoney masy Zakrzewskiego należąca, przez publiczną Licytacyą w dnjach: 30 Sierpnia, 28 Września i 31 Października t. r. 7 godzinie 9 ranney w Kancelaryi ratuszney pod następującymi warunkami sprzedana będzie.

1. Cena fiskalna z szacunku tey Kamienicy wynikła, postanowiona jest w summie 287. ryńskich 59 kraycarow.
2. Chęć kupienia mający totą część szacunku jako wadium dla bezpieczeństwa Licytacyi złożyć powinien, która kupicielowi w summie z Licytacyi wynikającej przytęta będzie, innym zaś licytującym złożone wadia zaraz po skończoney licytacyi oddane będą.
3. Kupiciel długi dobra obciążające, jeżeli szacunek dobr nieprzenoszą zaspokoić będzie winien, iednak nie pierwey aż dekretem sądowym iemu to nakazano będzie.
4. Resztującą summę z Licytacyi pochodzącą na długi nieobroconą w przeciagu 14 dni po potwierdzeniu Licytacyi do sądowego składu złożyć powinien.
5. Gdyby kupiciel resztującą summę w tym terminie do depozytu sądowego niezłożył lub warunkom licytacyi zadosyc nie uczynił, na iego niebezpieczeństwo i wydatki nowa Licytacya rozpisana i tenże do wynadgodzenia wszelkiey szkody obowiązany będzie.

Gdy zaś stosownie do Aktu detaxacyi (który w gremialney Registraturze w raz z opisaniem i rozmiarem przeyrzeć wolno) realność ta na 3 podzielona jest części i te części oddzielnie sprzedawane bydź mogą: przeto tak dla dobra Masy iako też w celu utatwienia tey sprzedaży realność ta na pierwszych dwoch terminach częściami podług szacunku dla każdej w akcie detaxacyi oznaczonego sprzedawana będzie, na trzecim zaś terminie niezważając na nabyte przez kogokolwiek w pierwszych dwoch terminach do części prawo, całkowicie pod Licytacyą poddana zostanie i jeżeli Liciti prætium większe z Licytacyi całkowitości iako z Licytacyi części wyniknie, temu kto, całkowicie więcey ofiarował realność ta przyzna się, Licytancy zaś części w swych prawach upadają.

W reszcie wierzycciele hipotekowani oraz upominają się, aby praw swoich doglądali i przed lub pod czas samego aktu Licytacyynego, nieoczekując osobnego przypozwu z pretensyami swemi zgłaszali się.

*J. Kiszelka,
Pogorzelski,
Rogoski.*

Z Rady Magistratu C. K. i wolnego Miasta Sandomierza.
Dnia 17 Lipca 1804.

Jozef Polański, protok. i exped.

1) Licytacja Propinacji mieyskiej Miechowskiej to jest: Prawo Piva i Miodu warzenia, iako też Wodkę palenia i Szynekowania odprawiać się będzie dnia 12 Września.

2) Taż arenda na dniu 1go Listopada 1804 zacząć i na dniu ostatniego Października roku 1807 kończyć się będzie.

3) Przesztoroczna dzierżawna kwota, to jest 510 rył. 46 1/2 kr. na fiskalną cenę się ustanawia.

4) Maiący więc chęć nabycia wzmiankowaney dzierżawy, na wyznaczonym dniu zrana opatrzeni z totą częścią fiskalney summy t. c. 51 rył. 5 kr. iako wadian w kancelaryi mieyskiej w Miechowie znajdować się mają, w której im punkta teyże dzierżawy w rodowitym ięzyku przeczytane będą. W Krakowie dnia 31 Lipca 1804.

Na dniu 12 t. m. Września odprawiać się będzie w tuteyszym C. K. Urzędzie Cykularnym o godzinie 9 zrana Licytacja Kamienicy na ulicy Szpitalney pod Nr. 606 sytuowaney; życzący sobie tego kupna, mają się na zwyż wyznaczonym dniu i godzinie w tuteyszym C. K. Urzędzie znajdować, gdzie im dalsze kondycye kupna oznaymione będą.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa Galicyi zachodney ninieyszym Edyktem wiadomo czyni, iż 20 Września r. b. o zwyczajnych godzinach rannych i popołudniowych różne ruchomości iako to: suknie, bielizna, pościel, stolarszczyzna, niektóre kleynociki, książki i różne drobiazgi po zmarłym Panu Dawidzie Kopeckim C. K. Appellacyynego trybunału Kancellisście pozostałe, na Szewskiej ulicy w kamienicy Pana Dominika Oeltrichera przez publiczną licytacją wzięcy dającemu sprzedane będą.

Gollmayer.

Rangstein.

Eodzincki.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak.

Dnia 3. Sierpnia 1804.

Printa.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa Galicyi Zachodney ninieyszym Edyktem wiadomo czyni, iż na żądanie Pana Ludwika Knbeckiego przez adwokata Kłosskowskiego czyniącego, na naspożalenie prawem przysądzoney z masy zmarłego Woyciecha Safforskiego i żyjącej teyż małżonki Franciszki Safforski summy 100 czer. zł. wraz z prowizją i expensą prawną należący się, licytacja domu tychże Safforskich w wydziale III. pod Nr. 245 stojącego Sądownie pod dniem 17 Grudnia 1802, rył. 736 oszacowanego odprawiać się będzie, do obycia której termin na dzień 27 Miesiąca Września r. b. o godzinie 3 popołudniu naznacza się. Warunki są następujące, iako to:

a) Każdy chęć kupienia mający przy licytacji totą część szacunkowey summy iako zakład złożyć ma.

b) Kupiciel szacunek wylicytowaney summy w 14 dniach rachując od dnia licytacji do depozytu komportować powinien.

Wszyscy chęć kupienia mający na terminie i czasie wzwyż rzeczonym w Raruszu znajdować się mają. Wierzyciele zaś prawo zastawu nań mający napominają się, aby długi swoje iakowe na tymże domu mieć mogą, do protokołu w czasie licytacji wnieśli, gdyż potem do kupiciela żadnego prawa mieć nie mogą, ani przy podziale wylicytowaney summy żaden wzgląd na tychże miany nie będzie.

Gollmayer.

Eodzincki.

Fiala.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 6. Lipca 1804.

Printa.